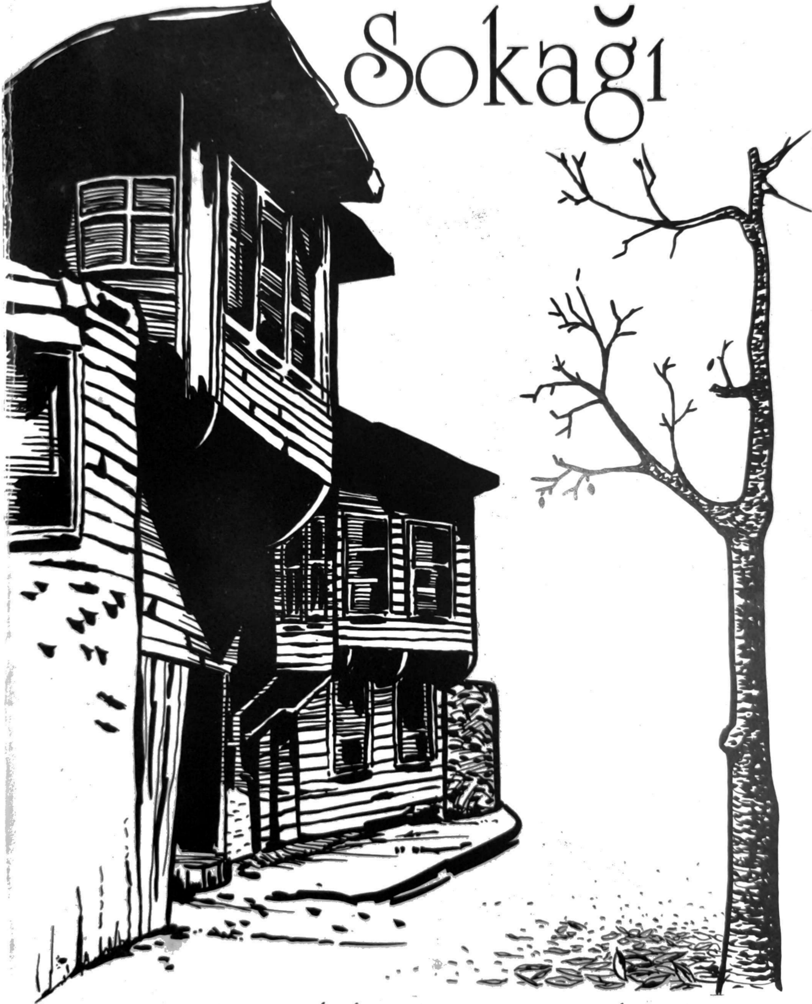
Sonbahar Sokağı

Meliha Konuk

Çınar Ofset

Cağaloğlu Yokuşu Narlıbahçe Sok. İrfan Han No: 12

Cağaloğlu – İSTANBUL

Tel: 527 08 56 Fax: 527 54 92

Ben Meliha KONUK;

Adapazarı'nda doğdum. İstanbul'da büyüdüm. Meliha Baysal olarak İstanbul Edebiyat Fakültesi Türkoloji bölümünde okurken, 1943 yılında Antalya'lı Mahmut Konuk'la evlendim ve Antalya'ya geldim. 3 erkek 1 kız çocuğum oldu.

Bütün şiirlerimi şiir kadar güzel, duygular kadar içten ve o kadar da ihtişamlı olan Antalya'da yazdım. İlk kitabım 1968 yılında Güney Rüzgarları adı ile çıktı.

İkinci kitabımda da;

Hasreti ve gurbeti düğümledim içime. Yalnız insanların yalnızlığını işledim yüreğime. Ağır ağır çıktım hayat merdivenlerini, bazen ağladım bazen de güldüm. Hiç sevmedim karanlık akşamları, beyaz akşamları Antalya'da yaşadım. Benim hüzün çiçeklerim sonbaharda açardı. Kopardım dalını kendime kalem yaptım. Yazdım yazdım yazabildim. Dört yapraklı yoncalarımla ulu ağacımı bağrına bastım.

Gönlümü şiirlerimin satırlarına bağladım. Kiminde duruldum, kiminde çağladım. Hepsini Sonbahar Sokağı adlı kitabımda topladım.

Belki duygularımı duygularınızla paylaşırsınız.

Saygılarımla

Meliha KONUK

Sonbahar Sokağı

Hayal etme bir kış öyküsünü
Ben kışın içinde
Baharı yaşıyorum gönlümce
Sen Baharsın
Baharın içinde
Özleme sonbaharı
Sonbahar sokağında erken olur akşamlar
Uzatır geceler kollarını
Kış sabahlarına
Bırak kuru yaprakları
Avuçlarından
Açsın ellerinde Gül, Menekşe, Sümbül
Sitem etme
Vurgun yememiş yüreğine
Donmasın siyah saçlarında karlar
Çizgiler çizmesin
Alnına yıllar
Yağmur yağsın
Islansın, yeşersin başındaki sevdalar
Bir sonbahar akşamından
Kalmışsa elinde bir kuru yaprak
Sakla avucunun içinde
Belki o sana
Geçmişte bir aşkı anlatacak

Gelemiyorum

Yalnızım çok uzaklarda

Kaybolmuş sesim

Ne rüzgâr okşar saçımı

Ne dizilir alnıma ter taneleri

Çürümüş ümitlerim

Benimle beraber

Yollar düğümlenmiş gönlümde

Sonu gelmiş bir efsane gibi

Türküler bilmece gibi

Mühürlenmiş dilimde

Çözemiyorum

Yalnızım çok uzaklarda

Sizleri sevemiyorum

Takılmış ayağıma paslı zincirler

Gelmek istesem de

Gelemiyorum

İstanbul

Kurşunlaşır rüyalarımda kubbeler

Çöker ağır ağır gökyüzünün maviliği

Süsler hayallerimi yeşilli morlu çiniler

Tutuşur kandiller hisarlarda alev alev
Lâle bahçelerinden yükselen bir kahkaha
Bir Nedim'i yaşatır içimde sessiz ve derin
Ben hayallerimde kurmadım o sarayları
Yaşadın oymak oymak
Nöbet tuttum kapısında
Binbir renkli motifin
Yıkadım yüzümü
Bir saltanatın asil çeşmesinde
Bir dua gibi yükselen minarelerinden
Tanrılaşan ezanları dinledim
El bağladım türbesinde Fatih'in
Secde ettim Sinan'ın dizlerinde
Efsanelerden arta kalmış bir ejder gibi
Yükselir semt semt bir vekâr ile
Kıztaşı, Çemberlitaş, Galata, Kızkulesi
Masallaşan İstanbul akşamlarında
Siler göz yaşını sisli bir sonbahar akşamı
Nakış işler bir dilberin eteğinde
Batan bir günün son ışıkları
Yarın bambaşka bir gün doğar ufuktan
Kendime kâbe yaptım güzel İstanbul'umu

Çakabey'e Son Selam

İlk yapraklar düştü sonbaharın içinden
Bükülüvermiş goncaların dalları

Nedir bu sessizlik

Ağlayan biri mi var?

Neden hıçkırıyor

Limandaki gemiler?

Yetişememiş bir yolcusu var gibi

Uğuldayan dalgalar sahipsiz

Ay batıp çıkmada

Günler gecelere karışmış

ürüyor zamanı doğada

Telaşsız bir yolcu

Görünmeyen elleriyle

Gönderiyor meçhul ufuklardan

Son selamını

Güle güle kaptan

Bensiz yolculuklar

Uğurlar ola

Ayşe Teyze

Boyalı tenekelerinde

Karanfil kına çiçeği

Oyalı yazmanda

Elinin emeği

Eşiğinde pırıl pırıl mermerler

Avlusunda abdest ibriği

Bezenmiş kilimleri rengarenk

Asılmış duvara Ayşe teyzenin gelin elbisesi

Hatıralar dopdolu viranede

Öbür duvarda ölen kocasının resmi

Uzakta okunur akşam ezanı tane tane

Elinde gergef bir batar bir çıkar Ayşe teyze

Bir atlaş levhaya işlenmiş

Hayat bir yalan değil de ne?

Günler

Bugün de eskir çocuğum

Sen dünü ararken

Sarılır gün yumakları

Birbirine sımsıkı

Bilirmisin bir dünü ararken

Bugünü yaşıyorsun

Dünlar sarılır

Bugünün yumağına

Kiminde mutluluk

Kiminde zor yaşamak

Eklenir birbirine

Bir ömür boyu

Çileler ıslak ıslak

Gidiyorum

Ellerimi ellerinde bırakarak

Gözlerim senin

Kör gibiyim

Yağmur mu yağıyor

Damlalar tane tane

Saçlarımda senin olsun

Bir tane

Gönlüm akıvermiş gönlüne

Boş bir insan gibiyim

Ne kaldı sana verecek?

Canımdan öte

Al senin olsun

Yeter bana

Sevgi dolu gülüşün var ya.

1990

Misafir

Kaybolmuş izleri odalardan

Ceviz sandığın kapağı açık

Yarım dürülmüş seccade

Tesbihin imamesi kopmuş

Dualar kaybolmuş köşelerden

Gözyaşı birikmiş şişelerde

Mey yerine

Yok olmuş çınlayan kahkahalar

Durmuş gümüş yelkovanlı saat bile

Kırılmış gülyağı imbiği

Dökülmüş mermerlerin üstüne

Kurumuş yaseminler

Uzanmış cumbaların içine

Boş kalmış camlardaki akisler

Aynaların üstünde tozdan çizgiler

Bir öksüzlük düştü içime

Alnında terleri

Soğumadan elleri

Kurumuş gül dudakları

Zemzemle ıslanmış

Yaşamından bir ezgi bile kalmamış

Pembe Güller

Ellerinde pembe güller

Gözlerin rengârenk

Cümbüşleşir içimde

Bir çift gonca düşmüş
Uzaklardan koynuna
Saçların hevenk hevenk
Asılmış kalmış koynuna
Bir kuş bir öpüş çalıvermiş yanağından
Bir yıldız kayıvermiş gözlerinin
içine
Uzat ellerini pembe semalardan
Islansın yağmursuz ellerin
Uzat göklerin maviliğini
Gönlüm sevginle doluversin

Meyhaneler

Yumruk sesleri duydum
Meyhanelerden
Küfürlerin tadı kalmış
Sarhoş damaklarında
Kimi kahretmiş vurmuş yumruğunu
Kimi ağlamış için için
Kimi bulmuş teselliyi, sigarada
Sönüyor ışıklar birer birer
Kara masalar daha da kararmış

Bütün öyküler yerleşmiş duvarlara

Ötüyor Ağustos böcekleri uzaklardan

Kurumuş ağızlar zehir gibi

Yana yıkıla yürüyorlar

Bir nara aksediyor

Kaldırım taşlarından

Bu da yaşamak mı diyorlar

Mutlu musun

Annem

EMİNE BAYSAL'a

Hiç mi saçlarına gül takmadın

Gözlerinde hiç mi bir ışık yanmadı?

Bir şarkın karışmadı mı rüzgarlara

Hiç mi uzanmadı elin bir sevgili eline?

Mutlumusun bir selvinin kopkoyu gölgesinde?

Hiç bakmadın mı yıldızlara rengarenk?

Baharı mı suçladın gül verdi mi diye?

Kızıl akşamlarda gurup seyretmedin mi?

Mutlumusun bir selvinin kopkoyu gölgesinde?

Kurumuş saçlarına taktığın çiçekler

Mühürlenmiş gözlerin son rüyası ile

Kahkahalar donmuş dudaklarında

Kalmamış bir tebessüm bile

Mutlumusun bir selvinin kopkoyu gölgesinde

Güller

Koparmayın gülleri yapraklarından

Al yapraklarında

Ak yaşları vardır

Bir çiğ ıslatmış dudağını

Islak dudağında bir dua vardır

Benzi solmuş güz yapraklarında

Pespembe rüyalar vardır

Kırılsa da her gün dallarından

Kırık dallarında

Ümitli sevdalar vardır

Yeşermese dalları hoyrat rüzgârlarda

Sığınacak sıcacık toprağı vardır

Gökhan'ıma

Karanlık bir gecede doğmuşum

Açmışım gözlerimi gün ışığına

Bakmışım dünyaya

Ne güzel demişim
Yeşili işlemişim içime
Lale zambak al mor
Güllerle sarmaş dolaş olmuşum
Büyümüşüm
Dikenler gül olmuş baharın ellerinde
Yosunlar çiçek açmış denizlerin dibinde
Gülmüşüm
Koynumda büyütmüşüm
Gece kuşlarını
Ümitten salıncak kurmuşum
Bir yaz sıcağında
Terli avuçlarımda
Yıldızları bulmuşum
Takmışım saçlarına
Limon çiçeklerini
Taramışım tel tel
Gözlerini gözlerimde bulmuşum
Aşık olmuşum

Boşvermişim

Beyaz gecelerin beyaz rüyaları
Tükenmemiş hatıralar tertemiz
Bir çırpıntı bile yok
Ufuklar bulutsuz masmavi

Ne acı soğan

Ne katık ne ekmek

Ne alın teri ne emek

Ne kadere kahreden insan

Ne masaya vurulan yumruklar

Ne sarhoş ağzında

Sayıkalanan sevdalar

Boşvermişim

Beyaz gecelerin beyaz rüyaları

Kirlenmemiş hatıralar tertemiz

Bir çırpıntı bile yok

Ufuklar bulutsuz masmavi

Bir deniz

Hakan'ıma

Sen karlı bir kentin yamaçlarında

Tanrı'ya daha yakın

Sabah duanı yaparsın

Saçların ipek ipek

Gözlerin yeşil yeşil

Bakışların tanrı dolu

Bakışların hasret dolu

Yolladığın bir kır çiçeğinde

Koklarım seni içim içim

Bir kuşun ötüşünde

Özlerim seni

Mor akşamların eflatuna dönüşünde

Bir gün eriyen karlarda umutlar

Ve bir gün

Hasret üstünde yeşerecek

En güzel çiçekler

Pembe Rüyalar

Pembe giysilerinde
Pembe idi rüyaların
Saçlarında kır çiçekleri
Ellerinde menekşe sümbül
Dudaklarında bir gülüş vardı
Seni bekliyorum
Mor dağların mor eteklerinde
Pembe giysilerinle
Neden solmuş pembe dudakların
Gözlerinde mor halkalar
Dağıtmış acı bir rüzgâr
Neden saçlarını tel tel
Sararmış her gönülden topladığın çiçekler

Yok olmuş pembe giysilerinin
Pembe rüyası
Küsmüş menekşe gül
Dağıtmış saçlarından
Karanfil ve sümbül
Kalmamış dudaklarında
Bir ezgi bile

Bekliyorum

1990

Bekliyorum
Sesin yok kulaklarımda
Bir durgun su kenarında
Gözlerim yaşlı
Mendilim ıslak
Bir hayal kadar uzaktasın
Rüyalarımın bahçelerinde
Sensizliğin çökmüş içime
Nedir bu sessizlik
Duygularım üşürcesine
Bahar mı etkiledi seni?
Güller mi aldı seni benden
Bir gölge mi düştü sevgimizin üstüne?
Kuşlar neden sustu birden?
Eller seni almadan
Bekliyorum

Bir başka baharda gel gülercesine
Kaldır gölgeleri sevgimizin üstünden
Sev beni delicesine

Sabahlar

İbrahim Konuk'a

Sabahlar güzeldi

Sabahlar duru

Sabahlar buğu buğu

Sabahlar damla damla

Sevdalar gibi

Sabahlar ürkek ve karanlık

Sabahlar çığlık çığlık

Sabahlarda elem türküsü

Yakışmazdı sabahlara ölüm korkusu

Tutkundun sabahlara

Gamsız bakışlarınla

Kadehlerde arardın zevki kederi

Şimdi efkâr dolanır boş tarlalarında

Yok artık sabahların

Seni saran elleri

Ela Gözlüm

Sarı gülü deremedi ellerim

Ela gözlüm ıslandı mı gözlerin?

Uzaklardan duymadın mı sözlerim?

Ela gözlüm ıslandı mı gözlerin?

Öpemedim burgu burgu ellerin

Vuramadım tamburuna tellerin

Haber götürmedi sabah yellerin

Ela gözlüm ıslandı mı gözlerin?

Bahçelerde güller açtı pespembe

Hatır sordum gurbetteki dostuma

Selam verdim gönlümdeki yosmaya

Ela gözlüm ıslandı mı gözlerin?

Bahar geçti yaz geçti

Yolum sılayı aştı

İçime bir ateş düştü

Ela gözlüm ıslandı mı gözlerin?

Tütün

Tütün kokan parmaklarım

Sarılmış uykusuzluğa

İçimde gece korkusu

İçimde nefret

Ümitler zehir gibi

Dalga dalga damarlarda

Sararmış aynalarda

Sapsarı yüzler

Anılar kaybolmuş dumanlarda

Bir ben kaldım ağlayan

Başımı kaldırdım yerden

Bir sen kaldın ağlayan

Yüreğinin içinden

Çiçekçi Kız

İffet Alisbah'a

Bir bahar sabahında gördüm seni

Başında çiçeklerden bir çelenk vardı

Gül dudağından bir gülücük verdi

Dedim bu beni seven bir yardı

Menekşeler tutam tutam kollarında

Ellerinde alev alev lâleler

Al yanağından bir öpücük verdi

Dedim yabancı mı bu dilber?

Kucağında sepet sepet sümbüller

Saçlarına dolanmış gonca güller

Baktım şalvarının ardından

Bir hercai atıverdi sepetinden

İki Kere Yaşamak

Unuttum zamanı

Kış mıydı bahar mı?

Sayamadım mevsimleri birer birer

Sıcaktı avuçlarım

Yazdan kalmış gibi

Titreyen omuzlarımda kar

Ellerimde terler vardı

Çıplaktı ağaçlar giyindiler

Mevsimlere ne oldu dediler

Üşüyen dallarını

Bellerine sarıverdiler

Güneş batıyorken yükseldi

Yıldızlar tane tane elendi

Çiçekler iki kere açılar

Kuşlar sevgi çemberinden geçtiler

Bir aşk doğdu güz akşamlarında

Yaklaştı adım adım

Ben gülü yazda

Kışı kışta

Baharı sende yaşadım

Güz akşamlarında

Küstüm

Tülay'a

Yıllara küstüm

Güllere küstüm

Ağardı saçlarım

Karlara küstüm

Sende buldum sevgiyi

Sevgiye küstüm aşka küstüm

Uzattım ellerimi sana varmaya

Uzanana kollara küstüm

Esti rüzgârlar başı boş

Kırılan dallara küstüm

Tarardın saçlarımı tel tel

Örülen saçlara küstüm

Yağmurlar yağdı sel sel

Islanan gönlüme küstüm

Gözlerimde hatıralar

Kaybolan günlere küstüm

Kabustu rüyalarım

Uykusuz gecelerimde

Yıkıldı hayallerim
Kendime küstüm
Ağladım, ağladım yıllarca
Gözlerdeki yaşlara küstüm
Yolunu bekledim yıllar boyu
Kör düğüm olmuş yollara küstüm

Zaman

Zaman param parça etmiş benliğini

Çocuksu bir gülüş vardı dudaklarında

Gözlerinde unutulmuş sevdalar

Saçlarında rüzgarların uğultusu

Kurumuş ellerinin yağmur ıslaklığı

Kaymış avuçlarından mutluluk rüyaları

Bir masal düğümlenmiş içinde

Güneş damla damla

Yıldızlara yer yok yüreğinde

Solmuş sabahların ilk ışıkları

Kuşlar küsmüş nedense

Uzatmış kollarını korkunç geceler

Örmüş zaman ağlarını

Sıkışmış sevgiler yer yer

Sararmış nergis şebnem gül

Gül yanaklarında

Çocuksu bir gülüş

Kalmamış dudaklarında

Götür Beni

Sıcak dudaklarınla öp beni

Sar koynuna sıcacık

Bak ellerim donmuş

Avuçlarında ısıt ellerimi

Götür beni

Gecesi olmayan bembeyaz diyarlara

Bırak saçlarımda donsun kar taneleri

Mavi masallarla

Dalınsın uykulara

Uzaklaştır götür beni

Gecesi olmayan

Zamanı olmayan bir dünyaya

Gerçekler

Güray Karamehmet'e

Döndürmeyin beni gerçeklere

Koparmayın göğsümdeki dikensiz gülü

Bir yağmur damlası düşmesin içime
Bir yaz gecesinde
Umudun penceresinde
Titreyen omuzlarım
Ayaklarım çamur içinde
Döndürmeyin beni gerçeklere
Parlasın güneşin altın ışıkları
Bakire sabahların alnında
Taşısın sabahlar
Rüzgarlarla çiçekleri
Bulutlardan bulutlara
Bir kış gecesinde
Mutsuzluğun dizi dibinde
Sildim gözlerimi
Ellerimin tersiyle
Döndürmeyin beni gerçeklere
Al kirazlarla süslensin
Mavi dağların yamaçları
Kuşlar şarkı söylesin
Goncaların üstüne
Kar yağmasın
Döndürmeyin beni gerçeklere
Koparmayın göğsümdeki dikensiz gülü
Bir yağmur damlası düşmesin içime

Hasret

1990

Sarmış benliğimi

Bir tütsü gibi özlemin

Her yaprakta sen varsın

Asılmış duygularım

Heveng heveng dallara

Meyvalarında hasret

Ağacında özlem

Seni ne çok özledim bilsen

Gülleri kuruttum

Koynumda uyuttum

Senmişsin gibi

Sarmaş dolaş oldum

Hasret halka halka

Dizilmiş yollara

Sakın karlar yağmasın

Isıtsın ellerini

Sıcacık yüreğimde

Gelsin gözlerim arkada kalmasın

Yaşayamamamışçasına

Ayhan Özipek'e

Kapanmamış gözleri küsküncesine

Bir yazıki okunamaz alnında

Yok dudaklarında bir çizgi bile

Sanki hiç gülmemişçesine

Uzanmış kolları incecik

Kemikleşmiş parmaklar

Bükülmez dirsekler nedense

Sanki hiç sarmamışçasına

Yok olmuş düşünceler

Hisler yamyassı bedende

Kurumuş göz yaşları ip ip

Sanki hiç ağlamamışçasına

Kurşunlaşmış gökyüzü

Kapkaranlık bulutlar

Batmış ufukta güneş

Sanki hiç doğmamışçasına

Sevgi Üstüne

Esnedi duvarlar arşın arşın

Çöktü kara gece parça parça

Kızardı kadehlerde şaraplar

Sevgiler yalancı

Dostluklar sahte

Duygular yabancı

Ellerimle tutmak istedim gölgeleri

Yaklaştıkça uzaklaştı

Yok etmişti sevgileri

Kadehlerde kan oldu şaraplar

Yok oldu aşk efsaneleri

Sevgiye aç, sevilmeye aç

Biraz yaklaş

İnsanca açalım gönlümüzü

Kara arzularımız ak olsun

Kin kokmasın yüreğimiz

İnsanca yaşayalım

Yaşam nefretten güzel

Bir gülü koklarken mutlu ol

Yen güçlükleri sevgiyle

Unutma sen

Sevgi herşeyden kuvvetli bence

Dönecek misin

Sanki dönecekmişsin gibi bir gün

Konuşacakmışsın belki gür gür

Sıcak nefesini mi hissettireceksin?

Yoksa artık beni mi seveceksin?

Çok uzaktık birbirimize hep

Bizi ayıran ne idi sebep?

Hiç ellerinle avuçlarımı tutmadın

Güzel dünyayı bana tattırmadın

Pır pır uçarak yaşadın hep

Uzaktın benden neydi sebep

En sonunda sen de oldun ebed

Yakışırdı sana şahane saadet

Ruhun düşünürse bizi bazen

Anacağız seni ebediyyen

Üzülme sen katiyyen

Dualarımız ulaşır sana hemen

Bilemedim

Bilemedim goncaların solacağını

Mavinin siyah olacağını

Yağmur damla damla yağarken

Bilemedim sel olacağını

Gözlerinin yeşili hep yanacak sandım

Yanağında gamzeler hep açacak sandım

Rüyalarım gerçek olacak sandım

Bilemedim yıldızların söneceğini

Gecelerin zindana döneceğini

Bilemedim senin gideceğini

Düşünemedim bir daha dönmeyeceğini

Diyorsun

Gözlerim gülüyor diyorsun

Kirpiğinde yaş gördüm

Saçlarım simsiyah diyorsun

Arasında ak gördüm

Bahçemde güller açtı diyorsun

Sararmış sümbüller gördüm

Gönlüm dopdolu aşkla diyorsun

Gönlünde yanmış pervaneler gördüm

Ufkumda masmavi bulutlar diyorsun

Bulutlarda nem gördüm

Korkarım günahlardan diyorsun

Ellerinde kor gördüm

Ağlayan Duvar

Bir ihtişamdın

Süslerdin boğazın kıyısını

Vakur bir eda ile

Seyrederdin geçen vapurların sayısını

Bir tarihi anlatırdı gövden

Sevgi duyardık sana saygıdan

Bir gün bir balyoz vuruldu yüreğine

Eğildin birden bin sancı ile

Yıkıldı bir tarih can evinden

Gözlerin olsaydı yaşlar boşanırdı gözlerinden

Bir yığın toprak oldun

Vefasızların elinde

Belki de beddua ettin

Elleriniz kırılsın diye

Ne gövden kaldı, ne ihtişamın

Gururun serildi ayakların dibine

Çiğnediler seni Tarih değil toprak diye

Yalılar

Mermer merdivenlerine sinmiş dualar

Boğaza açılan kafeslerde

Yıllar erimiş zaman içinde

Yığılmış mevsimler yorgun argın

Denize akseden bir karaltı

Uzanmış yalının dizi dibinde

Bir sandal geçer gibi o günlerden

Sürükler solmuş bir yaprağı önünde

Bir mızrap sesinde bin inilti

O günlerden akseder gibi

Akşamları kapanan pencerelerden

Sızar bir mazinin ışığı

Yok olmuş şimdi o kahkahalar uğultu gibi

Uzaklaşan bir aşina dalgalar

Yalar yalıları eskisi gibi

Yosunlaşmış mermerlerde unutulmuş anılar

Akşam güneşinden daha solgun

Daha solgun hatıralar.

Sıla

Bir sılanın hasretidir başlayan

Bir garip güzeldir akşamların batışı

Sesinde bir özleyiş var mı bilmem

Yeşil ormanların yabancı kuşları

Uzaklardan fısıldar memleketin türküsü

Sarar benliğini bir sılanın öyküsü

Toprak yabancı sümbül yabancı

Bülbül yabancı gül yabancı

Gurbette savrulur savrulur yazmanda pullar

Yollar uzar gider hüzün dolu o yollar

Bir yabancı akşamdır ufukta batan

Sıla hasretidir gönlümü yakan

Hayatı Seviyorum

Bir neşe var içimde

Yapraklar daha yeşil bu sabah

Kızarmış umutlar al al

Açılmış tomurcuklar kahkahalarla

Dönmüyorum eski rüyalara paydos

Bakmıyorum acı günlere

Öteye beriye

Savrulmuş sevgilere

Taşıyor kaynaklar içimde köpük köpük

Bulutlar masmavi içimde

Unuttum mazimi şimdi

Yıldızlar bambaşka bir biçimde

Kendimce yaşamayı biliyorum

Bu gün hayatı seviyorum

Dostluklar

Kapanmış dost kapıları ardı ardına

Bir dost yüzü yok kapı aralıklarında

Gizlenmiş dostluklar duvar diplerine

Benden uzak uzak

Ne bir sevgi ne bir şefkat

Tükenmiş dostluklar dost kadehlerinde

Eskimiş düşlerde param parça dostluklar

Erimiş bir tutam kar gibi

Bir yaz sıcağında dostluklar

Bir güz bahçesinde savrulan

Yapraklar gibi uçan dostluklar

Aradım kararan kış akşamlarında

Dost bildiğim dostları

Kapkara gece ile

Yok olan dostlukları

Yaz Akşamları

Yaz akşamlarında

Gönüllerde dopdolu sevgiler

Bakışların menevişli

Su zambaklarında titreşir gölgeler

Göllerde hayaller uzar gider

Kıpırtısız uykulu gölgeler

Yıkar saçlarını bir söğüt sessizce

Kararan suların derinliğinde

Bir kuş kanat çırpar uzaklardan

Kavuşmuş gibi sevdiğine

Mordur sabahları yaz akşamlarının

Uzanır leylak bahçelerine

Saçların pırıl pırıl

Bir gül takılmış tellerine

Avuçların sıcaktı avuçlarımda

Bir öpüş yaktı dudaklarımı

Kaydı bir yıldız kendiliğinden

Bir aşk doğdu yaz akşamlarında

Menekşe Gözlüm

Gözlerinde yaş vardı

Ağlamışsın besbelli

Menekşe gözlerinin

Islanmış hülyaları

Çatılmış kaşların sessizce

Silememişsin alın yazını

Uçuşsa da rüzgarlarda

Tel tel saçların

Ümitler yaklaşsa da yanına

Sevgiler uzatsa da ellerini

Bir sevgili bulamamışsın

Çırpınsan hayaller kursan

Yıkmasan gönülleri

Hep iyi olsan

Avuçların boş anlamsız

Menekşe gözlüm

Sen mutlu olamamışsın

Selam

Selam İstanbul'un tüm sokaklarına

Islak fenerlerine sisli ufuklarına

Bir masal gibi yerleşmiş gönlüme

Badanasız kerpiç evim

Şatolaşmış gözlerimde

Bir odun sobasında tüter çocukluğum

Sarmışım hasretimi içime sıcacık

Çamurlu sokaklarım

Derya olmuş gözlerimde

Selam İstanbul'un tüm sokaklarına

Kiminde ağladığım

Kiminde güldüğüm

Tahta atımla saltanat sürdüğüm

Gök kuşağı gibi

Hayal olmuş gözlerimde

Mevsimler

Mevsimler yaşadım kucak kucağa

Saçlarım rüzgarlarda özgür

Yeşillenmiş filizler fışkırmış

Bir yağmur yağıyor ince ince

Bir yazı daha geçti gönlümün

Yemyeşil bahçemde kıpkırmızı erikler

Güneş tepemde alabildiğine sıcak

Yapışmış saçlarım ter tanelerine

Uzattı ellerini uzaklardan sonbahar

Avuçlarımda bir yığın sarı yaprak

Erimiş gözlerimde akşamların yeşili

Saçlarım tarumar rüzgar önünde

Yığılmış karlar kış bahçelerine

Bir tipi başlamış uzaklardan

Sinmiş hatıralar korkak korkak

Belki izleri örter diye karlardan

Kasımpatı

Yokmuş gibisin

varlığımda

Bir uzaklıkkı

Bir bilmeceki

sorma

Bulamadım ümidin izlerini

Bir çorakta kaybolmuş gibisin

Bir vadide açmışsa lale

Bu şaşkınlıktır sence

Sen Hercai, Menekşe, Sümbül,

Kasımpatısın bence

Bir veda sabahında

Gönülsüz açmışsa bir gül

Sor dikeninden

Avuçlarında kan varsa eğer

Vakitsiz açmanın sitemindendir.

Mutlular Köyü

Mavi gözlü bir nine

Ak duvaklı bir gelindi

Yıllar önce

Yuğururdu hamurunu

Teknesinde aşında

Söylerdi türküsünü

Gergefinin başında

Mavi gözlü bir nine

Bir gelin aldı evine

Dağıldı mutluluklar

Evinin her yerine

Şimdi bir beşik sallanır

Mutlular köyünde

Bizden selam sevgi

Mutlular köyüne

Unutmuş

Güneş bir tutam ışık unutmuş

Saçlarının tellerinde

Bahar bir demet menekşe unutmuş

Gözlerinin renginde

Dikenler gonca güller unutmuş

Pembe ellerinde

Başıboş çocuksu rüyalar

Bir şarkı unutmuş dillerinde

Sıcak bir yaz akşamı

Bir avuç yasemin unutmuş ellerinde

Uykulu yorgun sabahlar

Bir şal unutmuş ince belinde

Bir martı kanat çırpmış uzaklardan

Bir sevgi unutmuş yüreğinde

Yabancı

Bir boynu büküklük gördürdüm

Mevsimlerden mevsimlere

Saçların daha paslı

Gözlerin daha solgun bu sene

Ezilmiş bakışlarının altında anılar

Kiminde gülmüşsün kiminde ağlamaklı

Bir yağmur yağmamışçasına içinde

Sanki kurumuş gözpınarların

Bilirim sevmiştin bir yabancıyı

Toprak ayrı bayrak ayrı yasa ayrı

Gönülde birleştirdindi bu sevdayı

Dalmış bakışların ufuklardan da öte

Karışmış günahlarınız birbirine

Hasret sarmaş dolaş olmuş içinizde

Saçların daha paslı

Gözlerin daha solgun bu sene

Mektup

Bir mektup aldım kenarı ıslak

Bir sevgiliden gelmiş besbelli

Islanmış sayfalar

Yazılar kırışmış

Seni seviyorum diyen sözler

Gözyaşı ile karışmış

Kiminde isyan kiminde sitem

Satırlar karalanmış gelişi güzel

Atıvermiş imzasını görünmez bir yerine

Adını çözemedim

Yazamadım unuttuğum sevgilime

Bilir misin

Bilir misin sen

Sevilmeden sevmeyi

Yine bir gün

Gelme deyince gelmeyi

Yalvaran bakışlarında

Bulamadım gözlerini

Öğretmemiş aşkın sana

Severek sevilmeyi

İster misin bir gün

Kopan kalbimin tellerini

Yine ister misin bir gün

Dizlerinde ölmemi?

Ana

Kırdılar kalbimi dilim dilim böldüler

Bana nasip gurbet elde verdiler

Yavrum dedim saçlarımı yoldular

Emeklerim diye diye ağlarım

Gün ışıdı memelerim boşaldı

Uykusuz baş yastıklara ulandı

Ninnilerim dillerime dolandı

Emeklerim diye diye ağlarım

Gözümde kurumaz yaşım

Çürüttüm yirminci yaşım

Siyah çevrede başım

Emeklerim diye diye ağlarım

Takvim Yaprakları

Unutulmuş takvimlerde

Çevrilmemiş yapraklar

Hüzünler tutam tutam

Gömülmüş gönüllere

Kopuşmuş gecelerden

Aydın yüzlü sabahlar

Rüzgarlarla savrulmuş

Öteye beriye

Dönüşmüş şimdi baharlar

Yağmur taneciklerine

Saçlarında çiğ

Gözlerinde nem

Ellerinde bulutlar

Eklenmiş son sesi mevsimlere
Hasta yorgun tutkulu
Bir öpüştür uzaklaşan
Yaşantımın son kuşu

O Benim

Bir kuşun kanadında yaş
Uçurum kenarında bir çiçek
Uzaktan gelen bir hıçkırık duyarsan
O benim işte
Savrulmuşsa saçlarım bahar rüzgarlarında
Türküler donmuşsa dudaklarımda
Bir ateş yanarsa yanaklarımda
O benim işte
Yağmurlar yağarsa sere serpe
Dualar sinmişse gönüllere
Açılan ellerim boş dönmüşse
O benim işte
Başımı koyarsam dizlerine
Beni ararsam gözlerinde
Sevilmeden seven bir günahkar var ise
O benim işte

Hep O Sevda

Çözemedim hasret yüklü duygularımı
Bir bulut gölgesi düştü içime
Çaktı şimşekler
Gözlerimde birer birer
Esiyor elem rüzgarları
Başı boş
Yağmurlar yağıyor
Islanmıyor ellerim
Seni ne çok sevdiğimi bilebilseydin
Yaban gülleri gördüm eteklerinde
Neden bana yabancısın
Tutsam ellerini
Menekşe diye
Bana kızarmısın
Bilmem
Kıyamıyorum sana dokunmaya
Bakışlarını çalabilseydim
Ben hep o sevdayla yaşadım
Sana yaklaştıkça uzaklaştın
Serdim yüreğimi
Dizlerinin dibine
Sever miydin beni
Kalbimi söküp
Verebilseydim ellerine

Göç mü Diyorsun

Uzaklardan değil
Gönül yolundan geldim
Sen buna geç mi diyorsun
Kaç şafak söktü sabahlarımda
Yabancısı değilim yalnızlığın
Sen buna güç mü diyorsun
Ulaşamadım öremedim sevgi bağını
Sen buna suç mu diyorsun
Uzatmadın ellerini
Avuçların yabancı bana
Bakışların uzak bakışlarıma
Sen buna küs mü diyorsun
Bir uçurum kenarındayım
Tutmuyorsun elimden
Bir boşluktayım ben
Sen buna öc mü diyorsun
Kapımda kış güneşi
Esiyor fırtınalar
Saçlarımda karlar
Sen buna göç mü diyorsun

Al Güller

Bir çift gül açtı

Karları içinden

Dikenleriyle beraber

Sallandılar rüzgarlarda

Özgürce direndiler

Bir sağa bir sola baktılar

Ürkek ürkek

Her yer bembeyaz

Yok başka bir nefes

Esti hoyrat rüzgarlar tepelerden

Savruldular hiç istemeden

Döküldüler yaprak yaprak

Kayalara kondular

Karları üstünde

Bir damla kan oldular

Ellerin

Ellerini gördüm rüyalarımda

Ellerin nemli ellerin terli

Ellerini gördüm rüyalarımda

Ellerin ıslak

Ellerin hamurlu

Ellerin biçare

Ellerini gördüm rüyalarımda

Ellerin yorgun

Ellerin duada

Zaman

Yaşlandı mı zaman?
Yaşlandı mı ümitler?
Ne çabuk soldu
Pembeler maviler
Daha dün bahardı
Şebnemler yapraklarda boncuk boncuk
Gün ışığını arardı
Bir sıcak yaz güneşinde
Terli ellerimde saçların
Parıldayan gözlerinde
Sevgiler vardı
Hayal içinde bir dünya
Sevinçler hevenk hevenk
Dallardan sarkardı
Yeşilin en yeşilinde
Gönlünün ta derinliğinde
Bir sevda vardı
Bir kar yağıverdi zamansız
Rüzgar hırçınca esti
Karıştı bir gül sel sularına

Bir ömür ne çabuk geçti

Uzaktasın

Kaybettim ufkumda

Gözlerinin rengini

Yeşil miydi mavimiydi bilemiyorum

Yollar düğümlenmiş gönlümde

Bir çıkış bulamıyorum

Gül baharı bahar gülü süslemiş

Göremiyorum

Açmış çiçekler kan kırmızı

Ateştir diye değemiyorum

Bir çift kiraz olmuş dudağın

Günahtır diyerek öpemiyorum

Erguvanlar çoktan açmış sılada

Uzanıp koparamıyorum

Yağmur düşmüş yaprakların üstüne

Şebnemdir diyerek elleyemiyorum

Ağlamışsın gözlerinde yaş var

Çok uzaktasın uzanıp silemiyorum

Tek Başına

Dayanmışım hayata
Yağmur yağmur
Rüzgâr esmiş
Karlı yollarda
Buzlu sokaklarda
Ümitlerim erimiş
Sel sularında
Direnmişim
Güneşte fışkırmış
Rüzgârda kaybolmuş düşüncelerim
Ben hayata yalnız gelmişim
Tek Başına göğüs germişim
Ağlamışım gören olmamış
Gülmüşüm kimse görmemiş
Sığınmışım bir tebessüm ardına
Elini uzatan olmamış
Alnımdaki terleri
Silmişim mendilimle
Çevremde bilen olmamış
Gizlenmişim
Dost bilmişim sarılmışım
Sevmişim sevilmemişim
Gönlümü vermişim
Alan olmamış

Bu Gece

Sır saklamaz duvarlar

Uzanır düşler camlardan öte

Yağmur yağıyor acı otlar üstüne

Diriliyor buruşuk sümbüller

Yıldızlar saltanat kurmuş gökyüzüne

Boz renkli dereler

Işıldasın bu gece

Açsın beyaz leylaklar

Mevsimlerin üstünde

Elmas gibi parlasın

Gözyaşları bu gece

Bir gül kopardım yüreğimden

Yalancı şafak sökmeden önce

Gizlensin sevgiler

Gözlerinin içine

Seni gönlüme sokmadan önce

Yeşil Gözler

Yeşil gözlerinde

Harelendi akşamlar

Oynaştı akşamlar

Bir mevsim gibi geçtin

Gönül aralıklarından

Bir martı gibi sürükledin

Avare bulutlara

Avare bir sevdayı

Baka kaldım ardından

Yaşlı gözlerimde sen vardın

Başıboş rüzgarlarla beraber

Hep seni dönecek sandım

Vardı

1983

Nilüfer yapraklarında

Damla damla yaşlar vardı

Ağlayan çağlayanda

İnleyen dalgalar vardı

Sonbahar çiçeklerinde

Hasretle yalvaran

Nağmeler vardı

Eylül koynundan çalınmış

Zaman gibi

Uykularda uzanmış rüyalar vardı

Dağ, rüzgarlar eşerken

Yaşanmamış çocukluğumda

Tarimar olmuş umutlar vardı

Son Hece

Güneş unutmuş mu doğmayı?

Kıran mı girmiş dağlara bayırlara?

Bozgun mu var gönüllerde?

Tarumar olmuş

Dolanmış mevsimler mevsimlere

Anılar karışmış birbirlerine

Gözyaşı sarmaş dolaş hıçkırıkları ile

Ay yerinden oynamış

Ben unutulmuşum bir yerde

Her yerin rengi uçuk

Dünya duruyor mu yerinde?

Savrulan güller mi gökyüzünde?

Ölmüş bülbüller toprağa bulanmış

Yapraklar pas içinde

Kurumuş gözlerimle seni aradım

Sevgilim yok olmuş ellerimde

Bir inci düştü yanağından birden

Sararmış dudaklarında son hece
Döküldü yavaşça
Seni seviyorum diye

Nar Çiçeği Kır Çiçeği Kına Çiçeği

Bir çıkrık sesine karıştı ağlamam
Bahçemde yeşerdi sessiz sedasız
Görünmez duvarların diplerinde
Nar çiçeği kır çiçeği kına çiçeği
Gözlerin yemyeşildi içimde
Tutuştu güneşler yanağında al al
Açtı bütün çiçekler gönüllerde
Nar çiçeği kır çiçeği kına çiçeği
Bir yaz geçti sımsıcak
Gözlerin çakmak çakmak
Yeşil yanar mı alevlerin içinde?
Tutuştu birden kalbinden
Nar çiçeği kır çiçeği kına çiçeği
Bir kar yağıverdi ansızın
Bir çığlıkla donuverdi yeşiller
Al yanağında mor halkalar
Külleniverdi birden

Nar çiçeği kır çiçeği kına çiçeği

Özlem

Uzattım şafakta ellerimi

Gözlerim uykulu

Gözlerim ıslak

Gözlerim buğulu

Kaybolmuş koynumdaki rüzgârlar

Avuçlarım bomboş

Bir masal yaşardı gönlümde

Şimdi gönlümün başıboş

Bir şarkı dalgalanır uzaklardan

Çınlar duymayan kulaklarımda

Sararan bir öpüş gibi

İzi kalmamış dudaklarımda

Neylemeli

Su içerdim avuçlarından serin serin

Yıkardım yüzümü köpük köpük sularda

Eserdi rüzgâr deli deli

Gönül deli

Rüzgâr deli

Neylemeli

Sarardım incecik belini sıkı sıkıya

Kınalı parmakların burgu burgu

Neylemeli kendi gelen güzeli

Gönül deli

Rüzgâr deli

Neylemeli

Gözlerin gülerdi gözlerime

Nar çiçeği dudakların öpüş dolu

Kaçma güzel ellerimden

Güzel bize minnet ile gelmeli

Gönül deli

Rüzgâr deli

Neylemeli

Dudaklar

Dudaklar var öpülmüş

Dudaklar var ezilmiş

Dudaklar var ağlamaklı

Dudaklar var küfreden

Dudaklar var tövbekâr

Dudaklar var gülmemiş isyankâr

Dudaklar var pespembe

Dudaklar var nar gibi

Dudaklar var yar gibi lütüfkâr işveli

Akşam Işıkları

Akşam ışıkları gibi hatıralar
Birer birer sönüyor
Ömrün vefa dallarında
Kuşlar sevdasız ötüyor
Bükülmüş boyunları bülbüllerin
Yenilmiş zamanın kemendine
Sinesinde bir yara var
Kanar kendi kendine
Gül solmuş çoktan geçmiş bahar
Uçuşur turnalar
Sararan yapraklarla beraber
Göller sessiz sular kararmış
Bir esmerlik kaplamış mavi sular
Gölgeler sarmış etrafımızı
Kaybolmuş sazların efsanesi
Yok olmuş
Bir sessiz yoldur ki bu
Uzar gider kaybolur
Sönen akşamın ışıklarında

Yok olur

Gözdem

Narin bir dal gibiydin

İğde kokan saçlarınla

Meleklerden özenmiş gibi

Esen rüzgarlarda saçların

Tütsülü gözlerinde elem

Kadehinde kevser vardı

Acı çekmişlerin izi vardı alnında

Seherde sen tanrılaşmış gibiydin

Aşk senden utanırdı senin yanında

Buruktu acın tatsız dudağında

Ocağı sönmüş otağ gibiydin

Geceler sessizce sardı benliğini

Lacivert gözlerinde yoksulluğun

Unuttum kendimi unutabilmek için seni

Yazık

Yazık olmuş ömür hamuruna

Tekrar yoğurabilsem sevgiyle mutlulukla

Kapanmış kapıları terkedilmiş evlerin

Solmuş renkleri çiçekli perdelerin

Zaman durmuş gibi odalarda

Sade sesi kalmış kurulu saatlerin

Ekilememiş bir sevgi pırıl pırıl sulara

Yeşermemiş pınarlarda yemyeşil çimenlerin

Sevgiler korkarak yerleşmiş gönüllere

Emek emek kurduğum

Mutlulukla yoğurduğum

Kapanmış evimin kapıları terkedilmiş

Paslanmış kilitleri

Yok olmuş beni sevenlerin

Seni sevdim diyenleri

Menekşe

Sılalar sisli göremedim yüzünü

Açılmış çiçeklerin doyamadım bakmaya

Yollar tozlu silemedim tozunu

Boynu bükük menekşeyim ben

Hasret çoraklaşır içimde

Bir sabah rüzgarında

Islak kanatlı bir kuş gibi

Atılmışım gurbete

Kurumuş toprağım çatlamış

Su verenim olmamış

Senin sevda bahçene

Gönül veren menekşeyim ben

Yıllar Sonra

Bir dönüş ki yıllar sonra

Yıkılmış hayaller tükenmiş gerçekler

Sevgiler dolanmış sarılmış eteklere

Ne dost kalmış ne arkadaş

Bir viranede bir insan asılmış

Dizilmiş umutlar yelken yelken kıyıda

Erimiş ufuklarda geceler

Hayaller uzanmış bulutlarda kaybolmuş

Bir viranede bir insan asılmış

Eli boş gönlü boş ömrü biçare

Böyle gelmiş böyle gider

Bu dünyadan bana ne

Bir viranede bir insan asılmış

Kime ne